

YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA TAKSİRLİ SUÇLARDA ŞAHSİ CEZASIZLIK NEDENİ VEYA CEZAYI HAFİFLETEN NEDEN

Cause of Personal Impunity or Cause Mitigating Punishment in Negligent Offenses in The Light of Supreme Court Decisions

Cihan ŞAHİN *

ÖZET

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı TCK) 22/6. maddesi ile taksirli suçlar bakımından uygulama alanı bulabilecek, mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda (765 Sayılı TCK) yer verilmeyen özel bir şahsi cezasızlık sebebi veya cezayı hafifleten neden düzenlenmiştir. Bilinçsiz taksir halinde, şahsi cezasızlık sebebi teşkil eden; bilinçli taksirle işlenen suçlar yönünden ise cezada indirim yapılmasını gerektiren bir neden olarak uygulama alanı bulan hükmün kapsamı, maddenin lafzı itibarıyla öğreti ve uygulamada farklı yorumların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Öğretide maddenin dar yorumlanması ve sadece yakın hısımlık ilişkisinin, kan bağıının bulunduğu hallerde uygulanması gerektiğini savunanlar bulunmakla birlikte, Yüksek Mahkeme, konuya ilişkin içtihatlarında; altsoy, üstsoy, eş, kardeş gibi yakın hısımlık ilişkisinin bulunduğu hallerde maddenin uygulanması gerekliliğini karine olarak kabul etmekte ancak kan bağı ya da akrabalık ilişkisinden ziyade, taksirle sebep olunan neticenin sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından yarattığı mağduriyetin derecesi ve neticenin fail dışında başkaları üzerinde mağduriyete neden olup olmadığını dikkate almaktadır. Cumhuriyet savcısı veya hâkim tarafından her somut olayın özelliklerini göz önünde bulundurularak; şüpheli veya sanığın medeni, sosyal ve ekonomik durumu, aile yapısı ve ilişkileri ile aile bireylerine karşı yükümlükleri değerlendirilerek, sebebiyet verilen neticenin şüpheli veya sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından ceza verilmesini gereksiz kılacak derecede mağduriyete yol açmadığı tartışılmalı ve ulaşılan kanaat, kararda gerekçeleriyle açıklanmalıdır.

Çalışmamızda taksir kavramı ve unsurlarına kısaca değinildikten sonra, TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartları Yüksek Mahkemenin içtihatları çerçevesinde ele alınacak, hükmün uygulanma şartlarının bulunması durumunda, basit taksir ve bilinçli taksir ayrımı gözetilerek soruşturma ve kovuşturma safhalarında verilecek kararlar irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Taksir, bilinçli, şahsi cezasızlık, münhasıran, ailevî, cezada indirim.

* Yargıtay tetkik hakimi, cihansahin2000@hotmail.com

ABSTRACT

With the Turkish Penal Code Number 5237 (TPC Number 5237) Article 22/6, a special cause of personal impunity or cause mitigating punishment in negligent offenses is regulated which was not addressed in the abolished Turkish Penal Code Number 765 (TPC Number 765). The scope of the provision which finds a field of application as cause of personal impunity in the case of unconscious negligence; and requiring mitigating punishment in the case of conscious negligence, has led to different interpretations in doctrine and application as of wording of the article. In doctrine despite there are those advocating the article should be narrow interpreted and be applied only in cases on the subject, though accepts the requirement of the application of the article in the cases where close kinship relationships such as top and down-pedigrees, spouses, siblings as presumption, yet it takes into account the result caused by negligence, the degree of victimization created regarding personal and family status of the defendant and whether the result gave rise to victimization to others except perpetrator, rather than blood proximity or kinship relationships. Taking into account the characteristics of each concrete case; evaluating the marital, social and economic status, family structure and relationships and the responsibilities towards family members of the suspect or defendant, it should be discussed whether the result of negligence caused a degree of victimization that would make a punishment unnecessary with regard to personal and family status of the suspect or defendant and the reached conviction should be explained with justifications in the decision by the public prosecutor and the judge.

842

In our study, after briefing the concept of negligence and its components, the application conditions of the 22/6th Article of TPC will be covered in the scope of Supreme Court case-laws, and when the application conditions of the provisions exist, the decisions given in the investigation and prosecution stages will be examined taking into account the simple negligence and conscious negligence differentiation.

Keywords: Negligence, conscious, personal impunity, exclusive, family, mitigation in punishment.

GİRİŞ

Bilinçsiz taksir olarak da adlandırılan taksir, 765 sayılı TCK'da tanımlanmamış ve taksirli fiillerin meydana geliş şekilleri, bir başka deyişle taksir kalıpları olarak dikkatsizlik, tedbirsizlik, meslek ve sanatta acemilik, nizamata evamir ve talimatlara riayetsizliğe yer verilmekle yetinilmiş; 08.01.2003 tarihli ve 4785 sayılı yasanın 1. maddesiyle 765 sayılı TCK'nın 45. maddesine ilave edilen 3. fıkrayla bilinçli taksir, "failin öngördüğü neticeyi istememesine rağmen neticenin meydana gelmesi" olarak ifade edilmiştir. Buna karşın 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK, taksir ve bilinçli taksir kavramlarını

ayrı ayrı tanımlamıştır. 5237 sayılı TCK'nın 22/2. maddesinde taksir; "Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla, bir davranışın suçun kanuni tanımında belirtilen neticesi öngörülmeyle gerçekleştirilmesi" olarak; 5237 sayılı TCK'nın 22/3. maddesinde tanımlanan bilinçli taksir ise, 765 sayılı TCK'daki tanıma benzer bir şekilde; "Kişinin öngördüğü neticeyi istememesine karşın, neticenin meydana gelmesi hali" olarak tanımlanmıştır.

Taksir kavramı öğretide de çeşitli şekillerde tanımlanmıştır. Bu tanımlardan bazıları şu şekildedir;

Taksir; İşlediği fiilde kusurlu görülen failin istemediği neticeden sorumlu tutulmasıdır.¹

Taksir; bir aldırılmazlıktır. Fail sonucun meydana geleceğini kesin olarak bilseydi yine hareketi yapar mıydı? Cevap evet ise, kast, hayır ise taksir sözkonusudur. Taksir, sosyal ödevlere aykırı bir ihtiyatsızlık, yakını bile göremeyen boş verici bir tutumdur.²

Taksir; kısaca gereğini yapmama, eksik yapma, kendisinden beklenen özeni göstermeme demektir. Ceza hukukunda taksir; failin suç tanımına uyan hukuka aykırı fiile iradi bir hareketle sebebiyet vermesi, ancak ortaya çıkan neticeyi öngörmemiş (bilinçsiz taksir) ya da öngörse bile istememiş olmasıdır (Bilinçli taksir)³

Taksir; fiilden doğan neticeyi ve zararı hiç istememiş olduğu ve fakat bunu tahmin etmesi mümkün olduğu halde, failin böyle bir neticeye sebebiyet veren tedbirsizlik, dikkatsizlik, ihmâl ve nizamla riayetsizlik gibi bir kusurunun bulunmasını ifade eder.⁴

Taksir, istisnai bir kusurluluk şeklidir. Toplumsal yaşamda belli faaliyetlerde bulunan kimselerin başkalarına zarar vermemek için bir takım önlemler alma ve bazı davranış kurallarına uyma zorunlulukları bulunmaktadır. Bu kurallar toplum olarak yaşama zorunluluğundan doğabileceği gibi, Devletin müdahalesiyle de ortaya çıkabilmektedir. Taksirli suç bu kuralların ihlâl edilmesi sonucu belirir. Fail, tedbirli ve öngörülü davranmamış olduğu için cezalandırılır.

---

¹ EREM, Faruk: **Ümanist Doktrin Açısından Türk Ceza Hukuku**, C.I, Genel Hükümler , Ankara, 1973, s.495

² KESKİN, O. Kadri: **Tedbirsizlik ve Dikkatsizlikle Ölüme ve Yaralamaya Sebebiyet**, Ankara, 1991, s.9

³ CENTEL, Nur/ZAFER, Hamide ve ÇAKMUT, Özlem: **Türk Ceza Hukukuna Giriş**, İstanbul, Ekim 2010, s.398

⁴ TANER, Tahir: **Ceza Hukuku Umumi Kısım**, İstanbul, 1953, s.323

Bu bakımdan sorumluluğun nedeni, öngörebilme olanak ve ödevinin varlığına rağmen sonuca iradi bir hareketle neden olmaktadır. Öğretide ve uygulamada taksirin unsurları;

- a) Fiilin taksirle işlenebilen bir suç olması,
- b) Hareketin iradi olması,
- c) Neticenin öngörülebilir olması ancak iradi olmaması,
- d) Hareketle netice arasında nedensellik bağının bulunması,
- e) Neticenin öngörülebilir olmasına karşın fail tarafından öngörülememesi, şeklinde kabul edilmektedir.⁵

5237 sayılı TCK'da düzenlenen taksirli suçlar şunlardır;

- Taksirle öldürme (m. 85),
- Taksirle yaralama (m. 89),
- Taksirli iflâs (m. 162),
- Genel güvenliğin taksirle tehlikeye sokulması (m. 171),
- Radyasyon yayma (m. 172/4),
- Atom enerjisi ile patlamaya sebebiyet verme (m. 173/2)
- Trafik güvenliğini taksirle tehlikeye sokma (m. 180)
- Çevrenin taksirle kirlenmesi (m. 182),
- Zehirli madde katma (m. 185/2),
- Çocuğun soybağını değiştirme (m. 231/2),
- Taksirle askeri tesislerin tahribine neden olmak (m. 307/3),
- Savaş zamanında yükümlülükleri taksirle yerine getirmeme (m. 322/2)
- Yasaklanan bilgileri açıklama (m. 336/2),
- Taksir sonucu casusluk fiillerinin işlenmesi (m. 338)'dir.

---

⁵ 12. C.D.-28.12.2011 T, 2011/15963 E. ve 2011/10055 K.-UYAP; KAYMAZ, Seydi: **5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Taksirle Adam Öldürme ve Yaralama Suçları**, Ankara, 2006, s.90; ÖZEN, Muharrem: **"TCK'nda Taksir"**, in: HILGENDORF, Eric ve ÜNVER, Yener: **Alman-Türk Karşılaştırmalı Ceza Hukuku**, İstanbul, 2010, s.117

I. TAKSİRLE İŞLENEN SUÇLARDA ŞAHSİ CEZASIZLIK NEDENİ VEYA CEZAYI HAFİFLETEN NEDEN

A. Genel Olarak

01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK ile ceza sistemimize getirilen, özel bir şahsi cezasızlık nedeni veya cezayı hafifleten neden olarak, taksirin düzenlendiği 22. maddenin son fıkrasında yer alan düzenlemeye göre; "Taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa ceza verilmez; bilinçli taksir halinde verilecek ceza yarıdan altıda bire kadar indirilebilir."

765 sayılı TCK'da yer almaması sebebiyle, doktrinde böyle bir hükme yer verilmesinin isabetli olacağına dair görüşler⁶ üzerine TCK'nın 1997 yılı tasarısına alınan düzenleme, aynen muhafaza edilerek 5237 sayılı TCK'ya alınmıştır.⁷

B. Şartları

5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca failin şahsi cezasızlık sebebinden veya cezadan indirimden yararlanabilmesi için aşağıdaki her üç şartın da birlikte gerçekleşmiş olması gereklidir.

1. Taksirle İşlenen Bir Suç Olmalıdır

5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi, sadece taksirle işlenen suçlar yönünden uygulama alanı bulabilmektedir. Taksirin bilinçli ya da bilinçsiz taksir olması maddenin uygulanması yönünden önem arz etmemekte ancak, suçun bilinçsiz taksirle işlenmesi durumunda hâkim, ceza verilmesine yer olmadığına hükmetmekle yükümlüdür. Maddede yer alan "ceza verilmez" şeklindeki düzenleme emredici nitelikte olduğundan, şartların varlığı varlığı halinde hâkim, mahkûmiyet kararı veremeyeceği gibi, cezada indirim yapma yoluna da gidemez, mutlak surette "Ceza verilmesine yer olmadığına" hükmetmekle yükümlüdür. Fiilin bilinçli taksirle işlenmesi halinde ise hâkimin "Ceza verilmesine yer olmadığına" hükmetme gibi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır.

---

⁶ İÇEL, Kayıhan: "Hürriyeti Bağlayıcı Cezalara Seçenek Olan Müesseselerdeki Gelişmeler ve Türk Ceza Sisteminin Bu Yönden Değerlendirilmesi" TCK'nın 50 Yılı ve Geleceği Sempozyumu (22-26 Mart 1976), İstanbul, 1977, s.334-335; SOKULLU – AKINCI, Füsun: "Ceza Hukukunda Kusurluluk" Ceza Hukuku Günleri, İstanbul, 1998, s.99

⁷ KOCA, Mahmut ve ÜZÜLMEZ, İlhan: Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2010, s.239

Bu halde, sadece fail hakkında tayin olunan cezayı altıda bire kadar indirme imkânına sahiptir.⁸

"Sanık O.K.'nin kullandığı aracıyla olay günü TEM otoyolunda kazadan 1 saat sonra ölçülen alkol oranına göre 60 promil alkollü olduğu halde seyir halindeyken önünde seyreden S.'nin idaresindeki kamyonete arkadan çarpması sonrasında; aracında bulunan eşi A.K.'nin ölmesine ve küçük kızının yaralanmasının neden olduğu olay da, sanığın eyleminde bilinçli taksirin unsurlarının oluştuğundan sanık hakkında tayin olunacak cezadan TCK'nın 22/6. maddesi gereğince indirim yapılması gerektiğinin gözetilmemesi⁹ bozmayı gerektirmiş..." (12.C.D.-14.12.2011 T., 2011/4267 E. ve 2011/8264 K.-UYAP)

2. Taksirli Fiilden Dolayı Münhasıran Kişisel ve Ailevî Durum Itibariyle Zararlı Bir Netice Meydana Gelmiş Olmalıdır

5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için varlığı gerekli ikinci şart, taksirli fiilden dolayı münhasıran kişisel ve ailevî durum itibariyle zararlı bir neticenin meydana gelmiş bulunmasıdır. Taksirli fiilin meydana getirdiği netice sadece failin kişisel olarak mağduriyetine yol açıyorsa bu hüküm uygulanmayacaktır.¹⁰

Öğretide, bazı yazarlar maddede yer alan "Kişisel ve ailevî durum" ibaresini, daraltıcı bir şekilde yorumlamak ve Türk Medeni Kanunu anlamında sadece üstsoy, altsoy ve evlilik ilişkisini kapsar şekilde anlamak gerektiğini savunmaktadır.¹¹ Ancak Yargıtay içtihatları incelendiğinde, akrabalık ya da Türk Medeni Kanunu (TMK) anlamında evlilik ilişkisinden ziyade, olaysal değerlendirme yapılarak ve somut olayın özellikleri göz önünde bulundurularak; ölen ile sanık arasındaki kişisel ilişki, olay sebebiyle sanığın acı ve ızdırap duymadığı, meydana gelen neticenin bizatihi sanık ya da ailesi açısından mağduriyete yol açıp açmadığı gözetilmektedir. Bu anlamda, Yüksek Mahkeme, idaresindeki motosikletten düşen kardeşinin ölümüne duyarsız kalan, kardeşini olay yerinde bırakarak önce kahveye daha sonra eve giden ağabey hakkında

⁸ "Katılan sanık Y.Ç'nin mahkemenin oluşa uygun kabulüne göre kırmızı ışıktaki geçtiği ve bu nedenle eyleminin bilinçli taksir halini oluşturduğu, dolayısıyla hakkında TCK'nın 22/6. maddesi gereğince hükmedilecek cezasının yarısından 1/6'sına kadar indirilmesine karar verilmesi gerektiği halde, yazılı şekilde ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmiş olması, aleyhe temyiz olmadığından bozma nedeni yapılmamıştır." (12.C.D.-20.02.2013 T., 2012/7848 E. ve 2013/3853 K.-UYAP)

⁹ Mahkeme, sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddeleri uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına hükmetmiştir.

¹⁰ KOCA, Mahmut ve ÜZÜLMEZ, İlhan (2010): a.g.e., s.240

¹¹ KOCA, Mahmut ve ÜZÜLMEZ, İlhan (2010): a.g.e., s.240

maddenin uygulanma şartlarının bulunmadığına, nişanlısının ölümüne sebebiyet veren sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanmayacağına¹² hükmederken, TMK anlamında birliktelikleri bulunmayan ve gayri resmi şekilde imam nikâhıyla yaşadığı eşinin ölümüne sebep olan sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanması gerektiğini¹³ hükme bağlamıştır.

Madde gerekçesinde söz konusu fıkra ile ilgili olarak şu açıklamaya yer verilmiştir: “Örneğin ülkemizde özellikle kırsal bölgelerde rastlandığı üzere, taksirli suçlarda failin meydana gelen netice itibarıyla bizzat kendisinin ve aile bireylerinin ağır derecede mağduriyete uğradıkları görülmektedir. Söz gelimi, köylü kadınların gündelik uğraşları ve hayat zorlukları itibarıyla, sayısı çok kere üç dörtten fazlasına varan küçük çocuklarına gerekli dikkati ve itinayı gösterememeleri sonucu, çocukların yaralandıkları veya öldükleri görülmektedir. Aynı şekilde meydana gelen trafik kazalarında da benzer olaylara rastlanmaktadır. Bu gibi hâllerde ananın taksirli suçtan dolayı kovuşturmayaya uğraması ve cezaya mahkûm edilmesi, esasen suçtan dolayı evladını kaybetmesi sonucu uğradığı ızdırabı şiddetlendirmekle kalmamakta, ayrıca, ailenin tümüyle ağır derecede mağduriyete düşmesine neden olmaktadır. Söz konusu fıkra göre, hâkim suçlunun durumunu takdir ile ceza vermeyebilecektir. Elbette ki hâkim bu husustaki takdirini kullanırken suçlunun ekonomik durumunu, aile yükümlerini, söz gelimi diğer çocukların bakımını göz önünde bulunduracak, ona göre hüküm kuracaktır. Ancak, dikkat edilmelidir ki, bu fıkranın uygulanabilmesi için fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı netice meydana gelmiş bulunmalıdır; böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir netice de meydana gelmişse fıkra uygulanmayacaktır. Fıkroda yazılı suç bilinçli taksir hâlinde işlenirse ceza yarından altıda bire kadar indirilebilir.”

Her ne kadar madde gerekçesinde örnek olarak "anne" verilmiş ise de, hükmün uygulanması bakımından ölenle, sanık arasında akrabalık ilişkisinin varlığı ve derecesi önem arz etmemektedir.¹⁴ Yargıtay, ölen ile sanık arasında üstsoy¹⁵ altsoy¹⁶

---

¹² 12. C.D.-21.12.2011 T, 2011/3953 E. ve 2011/9139 K.-UYAP

¹³ 12.C.D.-12.12.2012 T, 2012/5297 E. 2012/27023 - UYAP

¹⁴ "Kaza sonucu, sanığın aracında bulunan kardeşi ile birlikte amcasının oğlunun ölmesi ayrıca amcaoğlu ile eşinin yaralanmış olması karşısında; TCK'nın 22/6. maddesinde yer alan taksirli hareket sonucu meydana gelen neticenin münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak ölçüde mağdur olmasına yol açtığından söz edilemeyeceğinden mahkûmiyet kararı verilmesi gerektiği gözetilmeden **yakın akraba olduklarından bahisle yazılı şekilde hüküm kurulması**, Kanuna aykırı Cumhuriyet

hısımlığının bulunduğu ya da ölenle sanığın kardeş¹⁷ veya eş¹⁸ olduğu olaylarda, esas itibariyle ölümün sanık açısından ızdırıp verici, manevi açıdan yıkıma yol açıcı nitelikte olduğunu karine olarak kabul etmekte ve sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının oluştuğuna hükmetmektedir.

Hükmün eş yönünden uygulanmasında sanıkla ölen arasında resmi nikâh bulunması şart değildir. İçinde yaşadığı sosyal çevre, eğitim ve kültür durumu itibariyle resmi nikâh yaptırmaksızın birlikte yaşayan eşlerden birinin taksirli eylemi, diğerinin ölümüne neden olmuşsa, ölümün diğer eş yönünden kişisel ve ailevi durumu itibariyle, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığı kabulü halinde TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanmasına engel bir durum yoktur. Ancak burada da somut olayın şartlarına göre değerlendirme yapılması, suçlunun ekonomik durumu, aile yükümlüklerini yerine getirip getirmediği, çocukları varsa bunların bakımı ile ilgilenip ilgilenmediği gibi hususlar göz önünde bulundurulacaktır. Resmi nikâhlı eşi bulunmasına rağmen aile hukukundan kaynaklanan bakım ve sadakat yükümlülüğüne aykırı hareket ederek başka biriyle gayriresmi birliktelik yaşayan, resmi nikâhlı eşine ve varsa çocuklarına karşı yükümlülüklerini yerine getirmeyen suçlunun, birliktelik yaşadığı kişinin ölümüne taksirle neden olması durumunda TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının bulunmadığında kuşku yoktur. Dolayısıyla, öğretilerde söz konusu hükmün,

Savcısının itirazları bu nedenle yerinde görüldüğünden bu sanık hakkındaki hükmün BOZULMASINA," (12. C.D.-04.09.2012 T, 2011/22313 E. ve 2012/17852 K. - UYAP)

- 15 "Oluşa ve dosya kapsamına göre olayda bilinçli taksirin koşullarının bulunmadığı, annesinin ölmesi nedeniyle münhasıran kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olan sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nun 22/6. maddesinin birinci cümlesinin uygulanması gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde hüküm tesisi, Kanuna aykırı, sanık ve müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA..." (9.C.D-14.10.2008 T, 2008/7997 E. ve 2008/10930 K.)
- 16 "Yapılan yargılama sonunda ölenin sanığın torunu olması nedeniyle sanığın, kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığı gerekçeleri gösterilerek sanık hakkında ceza verilmesine yer olmadığına karar verildiği, mahkemenin kabul ve takdirinde bir isabetsizlik bulunmadığı..." (12. C.D.-21.06.2012 T, 2011/18741 E. ve 2012/15788 K-UYAP)
- 17 "Sanığın kullandığı traktörün çamurluğunda oturan kardeşinin, traktörden düşerek ölmesi şeklinde gerçekleşen olayda, sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olduğu, bu nedenle de 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanması gerektiği gözetilmeden yasal ve yerinde olmayan gerekçelerle söz konusu maddenin uygulanamayacağı belirtilerek yazılı şekilde karar verilmesi, Kanuna aykırı..." (12.C.D.-31.10.2011 T, 2011/3439 E. ve 2011/4020 K. - UYAP)
- 18 "Eşinin ölmesi nedeniyle münhasıran kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olan sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin birinci cümlesinin uygulanması gerektiği gözetilmeden yetersiz gerekçeyle uygulanmasına yer olmadığına karar verilmesi, Kanuna aykırı, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA..." (9.C.D-03.11.2010 T, 2008/20066 E. ve 2010/11308 K.)

suçlunun metresi hakkında da uygulanması gerektiğine ilişkin görüşe¹⁹ katılmak mümkün değildir. Buna karşın dini inancı, yaşadığı çevrenin kültürel yapısı veya eğitim durumu, evlilik kurumunun resmi prosedürüne ilişkin bilgisizliği nedeniyle resmi nikâh yapmamış olmakla birlikte başta bakım ve sadakat olmak üzere aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüklerini yerine getiren fail hakkında, taksirle ölüm nedeniyle meydana gelen neticenin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığına kanaat getirilen hallerde ölen ile fail arasında salt TMK anlamında evlilik ilişkisi bulunmadığından bahisle hükmün uygulanmaması yoluna gidilemez.

"Meydana gelen kaza sonucunda sanığın birlikte yaşadığı gayri resmi eşinin ölümüne neden olması halinde de, TCK'nın 22/6. maddesi gereğince münhasıran kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açacağından ceza verilmesine yer olmadığına karar verilebileceği, ancak dosyada bulunan 20/11/2008 tarihli sosyal inceleme raporunda, sanığın öleden önce iki farklı kişi ile farklı zamanlarda evlilik birliği kurduğu ve ilk eşinin felç olması nedeniyle iki yıl sonra ayrıldığı, ikinci evliliğinin 5 yıl sürdüğü ve bu evliliği sırasında ölen ile tanıştığı ve öleni kaçırıp, daha sonra da ikinci evliliğini sonlandırdığı anlaşılmakla, sanığın meydana gelen kaza sonucunda kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmadığı, her ne kadar mahkeme tarafından sanık hakkında ölen ile resmi nikâhının olmaması sebebiyle TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmiş ise de, mevcut uygulama karşısında sonuç değişmeyeceğinden, bu husus bozma nedeni yapılmamıştır." (12.C.D.-12.12.2012 T., 2012/5297 E. ve 2012/27023 K. - UYAP)

Yüksek mahkeme, taksirli eylemle nişanlısının ölümüne sebebiyet veren sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesinin tatbiki suretiyle ceza verilmesine yer olmadığına hükmeden yerel mahkeme kararını, sanığın yaşadığı üzüntünün münhasıran kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmadığı, asıl mağduriyeti ölenin ailesinin yaşadığı gerekçesiyle bozmuştur.²⁰

Altsoy, üstsoy, eş ve kardeş gibi yakın hısımlık ilişkisi sebebiyle, ölümün failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak

---

¹⁹ APAYDIN, Cengiz: **Açıklamalı-İçtihatlı-Uygulamalı 2011 Yılı Yargıtay Kararları Işığında Taksirle Yaralama Taksirle Öldürme ve Kastla İnsan Öldürme Suçları (Baskı yeri ve yılına ait bilgi yok)**, s.265

²⁰ 12.C.D.-21.12.2011 T., 2011/3953 E. ve 2011/9139 K.-UYAP

derecede mağdur olmasına yol açtığına ilişkin karinenin aksinin ispatı mümkün olduğundan, olayın sanık açısından acı ve ızdırıp verici nitelikte olmadığından belirlendiği ya da sanığın, ölüm olayına kayıtsız kaldığı hallerde sanıkla ölen arasındaki hısımlık ilişkisi, anılan derecede yakın olsa dahi TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi mümkün değildir.²¹ Nitekim ÖZGENÇ, konuya ilişkin görüşünde bu hususu, "Kişi, aralarında şiddetli geçimsizlik bulunan eşinin ölümüne sebebiyet vermesi halinde, meydana gelen sonuçtan acı ve elem değil, gizli bir memnuniyet hissetmiş olabilir. Bu durumda, failin şahsi cezasızlık sebebinden yararlandırılmayacağı muhakkaktır. Bu nedenle söz konusu şahsi cezasızlık sebebinin uygulanabilmesi için sadece akrabalık ilişkisi göz önünde bulundurulamaz. Bu ilişkinin yanı sıra, meydana gelen neticenin failin kişisel ve ailevi durumu itibarıyla mağduriyetine sebebiyet vermesi gerekmektedir. Failin acı ve elemine sebebiyet vermeyen bir netice dolayısıyla şahsi cezasızlık sebebinden yararlandırılması düşünülemez." şeklinde açıklamaktadır.²²

Yargıtay, sanık ile ölen arasında üstsoy kayın hısımlığının bulunduğu hallerde de maddenin uygulanabileceğini, ancak bunun için araştırma yapılmasını ve meydana gelen ölüm neticesinin münhasıran sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından, bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmadığının kesin bir şekilde belirlenmesi gerektiğini içtihat etmiştir.²³

²¹ "5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için taksirli hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran failin kişisel ve ailevi durumu bakımından, artık hakkında bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerekmekte olup, sanığın aracının gazına fazla yüklendiğinde aracının arkasında alkollü vaziyette yoku olarak bulunan kardeşi G.Ö.'ın dengesini kaybederek motorsikletten düşerek öldüğü, kardeşinin öldüğünü anlayan sanığın kardeşini olay yerinde bırakarak önce kahveye daha sonra eve gittiği olayda anılan maddede öngörülen koşulların oluşmaması nedeniyle uygulanamayacağını gözetilmemesi..." (12.C.D.-19.12.2011 T., 2011/12393 E. ve 2011/8965 K.-UYAP)

²² ÖZGENÇ, İzzet: **Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler**, Ankara, 2010, s.249

²³ "Sanığın kayınvalidesi olan ölen F.M.'nin başka çocuğu olup olmadığı, sosyal ve ekonomik durumu, ölmeden önce sanıkla birlikte oturup oturmadıklarının tespit edilemeyeceğinin ve 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesindeki koşulların somut olayda bulunup bulunmadığının araştırılarak sonucuna göre sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması, Kanuna aykırı..." (12. C.D.- 28.11.2011 T., 2011/3802 E. ve 2011/6433 K.-UYAP)
"Sanığın taksirli eylemi sonucu kayınpederinin ölmesi nedeniyle meydana gelen neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından, bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığı kabul edilip edilemeyeceğinin ve 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesindeki koşulların somut olayda bulunup bulunmadığının, araştırılarak sonucuna göre sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken yazılı şekilde (TCK'nın 85/1, 62/1, 51/1-4, 52/2-4. maddeleri gereğince mahkûmiyet) hüküm kurulması, Kanuna aykırı..." (12.C.D.-24.04.2012 T., 2011/18988 E. ve 2012/10654 K.-UYAP)

Yargıtay Yüksek 12. Ceza Dairesi, sanığın inşaatının dış sıvasını ücret karşılığı yapması konusunda anlaştığı damadı ölenin iskeleden düşerek öldüğü olayda, ölenin sanığın damadı olmasının tek başına anılan hükmün uygulanmasını gerektirmeyeceğine,²⁴ keza; ölenin, sanığın yeğeni,²⁵ yengesi²⁶ olmasının tek başına anılan hükmün uygulanmasını gerektirmeyeceğine; eşi ve kızının ölümü ile birlikte araçta yolcu olarak bulunan baldızı ve baldızının oğlunun yaralanmalarına sebebiyet veren sanığın eyleminin TCK'nın 85/2. maddesinde belirtilen taksirle öldürme suçunun nitelikli halini oluşturacağına ve TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının bulunmadığına²⁷ hükmetmiş; sanığın hızla girdiği keskin virajlı toprak yol bölümünde aracını yol üzerinde tutma becerisi gösteremeyip, kontrolden çıkan aracının uçuruma devrilmesi öncesi traktörden atlayan yeğenin ölümüne sonuçlanan olayda;²⁸ sanığın taksirli eylemiyle, amcasının oğlunun ölümüne sebebiyet verdiği olayda;²⁹ sanığın viraja hızlı girmesi nedeniyle direksiyon hâkimiyetini kaybetmesi neticesinde gerçekleşen taksirli hareketi sonunda eşi ve kayınvalidesinin yanında köylüsü ve uzaktan akrabası olan bir kişinin ölümüne sebebiyet verdiği olayda;³⁰ sanığın taksirle eşinin ablasının oğlunun ölümüne sebebiyet verdiği olayda;³¹ sanığın taksirli hareketi sonunda savcılıktaki beyanında halasının torunu ve duruşmadaki beyanında halasının oğlu dediği şahsın ölümüyle sonuçlanan olayda³² TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının bulunmadığına hükmetmiştir.

Yargıtay'ın, ölenle sanık arasında salt hısımlık ilişkisinin maddenin uygulanması bakımından yeterli olmadığına, olaysal değerlendirme ile sonuca varılması gerektiğine ilişkin kanaatine, sanık ile ölenin amca-yeğen olduğu iki olayda farklı yönde karar vermesini örnek olarak gösterebiliriz.

"Yapılan yargılama sonunda sanık hakkında ceza verilmesine yer olmadığı, olayda sanığın kayınpederinin ölmesi nedeniyle sanığın, kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığı gerekçeleri gösterilerek mahkemece kabul ve takdir kılınmış olduğundan, Cumhuriyet savcısının, kayınpederinin ölümüne neden olan sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesi hükmünün uygulanamayacağına ilişkin yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün isteme aykırı olarak ONANMASINA" (12.C.D.-21.01.2013 T, 2012/6306 E. ve 2013/1629 K.-UYAP)

²⁴ 12. C.D.-01.11.2012 T, 2012/1158 E. ve 2012/22664 K. - UYAP

²⁵ 12.C.D.-06.03.2013 T, 2012/12350 E. ve 2013/5360 K.-UYAP, Aynı yönde, 12. C.D.-20.12.2011 T, 2011/4775 E. ve 2011/9038 K.- UYAP

²⁶ 12. C.D.-15.01.2013 T, 2012/7046 E. ve 2013/1097 K. - UYAP

²⁷ 12. C.D.-14.09.2012 T, 2012/14 E. ve 2012/18667 K. - UYAP

²⁸ 12. C.D.-15.05.2012 T, 2011/19583 E. ve 2012/12076 K. - UYAP

²⁹ 12. C.D.-28/05/2012 T, 2011/15865 E. ve 2012/13266 K. - UYAP

12. C.D.-18.02.2013 T, 2012/14221 E. ve 2013/3452 K.- UYAP

³⁰ 12. C.D.- 18.07.2011 T, 2011/785 E. ve 2011/399 K. - UYAP

³¹ 12. C.D.-16.01.2012 T, 2011/17060 E. ve 2012/90 K. - UYAP

³² 12. C.D.-30.01.2012 T, 2011/17865 E. ve 2012/1492 K. - UYAP

"TCK'nın 22/6.1.cümlesinin uygulanabilmesi için taksirle hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesi gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerektiği, ölenin amcası olan sanığın taksirle yeğenin ölümüne sebebiyet verdiği olayda anılan maddede öngörülen koşulların oluşmadığı gözetilmeden, 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca yazılı şekilde sanık hakkında ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmesi, Kanuna aykırı..." (12.C.D.-24.09.2012 T., 2012/2416 E. ve 2012/19506 K.-UYAP)

"30.10.2005 günü öğle vakti, sanık P.'nin evinin önüne park ettiği römorku takılı olan traktörün olay yerinin meyilli olması nedeniyle hareket ederek, evin önünde oynamakta olan 2000 doğumlu B.'yi ezerek ölümüne neden olduğu, yapılan soruşturma neticesinde, sanık P. hakkında TCK'nın 85/1 ve 22/6. maddeleri gereğince cezalandırılması talebiyle kamu davası açıldığı, yapılan yargılama sonunda Patnos Asliye Ceza Mahkemesince 21.05.2008 tarihinde, sanığa TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza verilmesine yer olmadığına karar verildiği anlaşılmıştır. Konuyu düzenleyen TCK'nın 22/6. maddesinde "Taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa ceza verilmez, bilinçli taksir halinde verilecek ceza yarıdan altıda bire kadar indirilebilir" hükmüne yer verilmiştir. Dosya kapsamına göre, olay tarihinde, ölenin ailesinin ve amcası olan sanığın evlerinin aynı bahçe içerisinde yan yana olduğu, ölenin anne ve babasının beyanlarına göre; ölenin, amcası olan sanığın evinde büyüdüğü, çoğu zaman sanığın evinde kaldığı, her iki ailenin sosyal ve ekonomik durumlarına göre aynı evde yaşadıkları, yargılamanın en başından itibaren ölenin anne ve babasının sanıktan şikayetçi olmadıkları, dosya kapsamı ve olay değerlendirildiğinde artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede sanığın mağdur olduğu ve mahkemenin ceza verilmesine yer olmadığına dair uygulamasının da yerinde olduğu düşünüldüğünden tebliğnamenin bozma düşüncesine iştirak edilmemiştir. ... mahalli Cumhuriyet savcısının yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün isteme aykırı olarak ONANMASINA..." (12.C.D.-08.03.2012 T., 2011/21939 E. ve 2012/6701 K.-UYAP)

Yargıtay uygulamaları ve öğretideki baskın görüş,³³ ölen ile sanık arasında arkadaşlık ilişkisinin bulunduğu hallerde TCK'nın 22/6. maddesinin

³³ KAYMAZ, Seydi (2006): a.g.e., s.121; MERAN, Necati (2008): **Yeni Türk Ceza Kanununda Kişilere Karşı Suçlar (Madde 81-124)**, Ankara, 2008, s.127; ÖZBEK, Veli Özer/KANBUR, M. Nihat/BACAŞIZ, Pınar/DOĞAN, Koray ve TEPE, İlker: **Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler**,

uygulanmaması yönündedir.³⁴ Ancak Yargıtay, aşağıdaki içtihadı konu olayda, kendisinin ağır şekilde yaralanmasına, polis aracında bulunan arkadaşının ölümüne sebebiyet veren sanık hakkında, kaza sebebiyle uğradığı kişisel zararı da göz önünde bulundurarak aksi yönde karar vermiştir.

"Taksirle öldürme suçundan sanık A.G. hakkında kurulan mahkûmiyet ve sanık U.Ö. hakkında ceza verilmesine yer olmadığına yönelik hüküm sanık A.G. müdafii ile O yer Cumhuriyet savcısı tarafından, sanık U.Ö. aleyhine temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü: 16.08.2004 günü saat 23.00 sıralarında Konak İlçe Emniyet Müdürlüğü Asayiş Ekiplerinde görevli polis memuru sanık U.Ö.'nün sevk ve idaresindeki resmi araçla Hatay yönünden Üçkuyular'a seyir halinde iken yolların ıslak olması sonucu aracın kayarak karşı yönden gelen ..... Belediyesine ait sanık A.G.'nin yönetimindeki yolcu otobüsü ile çarpışarak trafik kazasının meydana geldiği, kaza sonucu sanık U.Ö'nün aracında görevi gereği bulunan polis memuru Ö.D.'nin vefat ettiği, sanık U.Ö'nün de hayati tehlike geçirecek şekilde yaralandığı gerekçesiyle TCK'nın 85/2. maddesi gereğince cezalandırılması talebiyle kamu davası açılmış ve yapılan yargılama sonunda İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesince 16.04.2008 tarihinde "3/8 oranında kusurlu olan ve kendisinde ağır şekilde yaralanması ile sonuçlanan trafik kazası olayında sanığa TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza verilmesine yer olmadığına" karar verilmiştir. Konuyu düzenleyen TCK'nın 22/6. maddesinde "Taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın

---

Ankara, 2010, s.466; KOCA, Mahmut ve ÜZÜLMEZ, İlhan: **a.g.e.**, s.240; ÖZEN, Muharrem: **a.g.m.**, s.144. HAKERİ, maddenin dar yorumlanması halinde kanundaki "münhasıran" tabiri nedeniyle bu halde maddenin uygulanmayacağı sonucuna varılabilirse de, bu konunun hâkimin takdirine bırakılmasında ve maddenin baştan daraltılmamasında yarar olduğunu, somut olayda hâkimin, olayı ve sonuçları göz önünde bulundurarak maddenin uygulanıp uygulanmayacağı konusunda karar vermesini savunmaktadır. (HAKERİ, Hakan: **Ceza Hukuku Genel Hükümler**, Ankara, 2009, s.209-210)

³⁴ "TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak şekilde mağdur olmasına yol açması gerekmekte olup, eşinin yanında arkadaşı Y.K.'nin de ölümüne neden olan sanığın eyleminde anılan hükümdeki koşulların oluşmadığı ve iki kişinin ölümüne neden olduğu kabul edilerek, TCK'nın 85/2. maddesi uyarınca cezalandırılması gerektiğinin düşünülmemesi, Kanuna aykırı olup, sanık müdafii ve katılan vekilinin itirazları bu nedenle yerinde görülmesi olduğundan hükmün istem gibi BOZULMASINA..." (12.C.D.-18.09.2012 T., 2012/1095 E. ve 2012/18869 K. - UYAP)

"Arkadaşı ölen sanığın manevi olarak zarar gördüğü ve üzüntü yaşadığı kabul edilmesi gerekir ise de, yaşadığı üzüntünün münhasıran kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmadığı, asıl mağduriyeti ölenin ailesinin yaşadığı anlaşıldığından TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının oluşmadığı gözetilmeksizin anılan madde uyarınca cezada indirim yapılması ...." (12.C.D.-23.01.2013 T., 2012/11386 E. ve 2013/2090 K.-UYAP)

hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa ceza verilmez, bilinçli taksir halinde verilecek ceza yarıdan altıda bire kadar indirilebilir” hükmüne yer verilmiştir. Maddenin gerekçesinde ise fıkra ile ilgili olarak açıklama şu şekildedir: “Örneğin ülkemizde özellikle kırsal bölgelerde rastlandığı üzere, taksirli suçlarda failin meydana gelen netice itibarıyla bizzat kendisinin ve aile bireylerinin ağır derecede mağduriyete uğradıkları görülmektedir. Söz gelimi, köylü kadınların gündelik uğraşları ve hayat zorlukları itibarıyla, sayısı çok kere üç dörtten fazlasına varan küçük çocuklarına gerekli dikkati ve itina gösterememeleri sonucu, çocukların yaralandıkları veya öldükleri görülmektedir. Aynı şekilde meydana gelen trafik kazalarında da benzer olaylara rastlanmaktadır. Bu gibi hâllerde ananın taksirli suçtan dolayı kovuşturmayla uğraması ve cezaya mahkûm edilmesi, esasen suçtan dolayı evladını kaybetmesi sonucu uğradığı ızdırabı şiddetlendirmekle kalmamakta, ayrıca, ailenin tümüyle ağır derecede mağduriyete düşmesine neden olmaktadır. Söz konusu fıkraya göre, hâkim suçlunun durumunu takdir ile ceza vermeyebilecektir. Elbette ki hâkim bu husustaki takdirini kullanırken suçlunun ekonomik durumunu, aile yükümlerini, söz gelimi diğer çocukların bakımını göz önünde bulunduracak, ona göre hüküm kuracaktır. Ancak, dikkat edilmelidir ki, bu fıkranın uygulanabilmesi için fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı netice meydana gelmiş bulunmalıdır; böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir netice de meydana gelmişse fıkra uygulanmayacaktır. Fıkroda yazılı suç bilinçli taksir hâlinde işlenirse ceza yarıdan üçte birine kadar indirilebilir.” Madde ve gerekçesinden çıkan sonuca göre failin şahsi cezasızlık sebebinden veya cezadan indirimden yararlanabilmesi için 1-Taksirli fiilden dolayı münhasıran kişisel ve ailevî durum itibarıyla zararlı bir neticenin meydana gelmiş bulunması, 2-Neticenin, failin kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın verilmesinin gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması aranmaktadır. Sanık hakkında İzmir Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nün 26.10.2005 tarihli raporuna göre yaralanma sonrası sanığın yaşamsal tehlike geçirdiği, vücudundaki kemik kırıklarının hayat fonksiyonlarına etkisinin ağır olduğu, halen tekerlekli sandalye ile yaşamını sürdürdüğü, konuşma melekelerinde aksaklık bulunduğu, bu yöndeki tedavilerin devam ettiği bildirilmiş ve mahkemece 14.01.2007 tarihli duruşmada bilirkişi refakatinde savunması alınmaya çalışılmış ve bu celsede sanığın ağız işaretiyle, kimi zaman el işaretiyle bir şeyler söylemeye çalıştığı böğürtü sesine benzer sesler çıkardığı, bu haliyle savunmasının sözlü alınamayacağı anlaşıldığından birkaç cümlelik kolay anlaşılmayan bir yazım şekli ile “kaza ile ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum”

şeklinde savunmada bulunmuştur. Adalet Komisyonunca hazırlanan TCK'nın genel gerekçesinde "Madde başlığı ve gerekçesi, madde metninin ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır. Bu husus, madde hükümlerinin yorumlanması açısından büyük bir önem taşımaktadır" ve aynı Kanunun 22. madde gerekçesinde 6. fıkra bakımından "başka bir netice de meydana gelmişse bu fıkra hükmü uygulanmayacaktır." açıklamaları bulunsa bile gerekçeler kanun hükmüne dahil olmayıp ilgili hükmün anlam ve kapsamının belirlenmesinde bir yorum aracıdır. Yine aynı şekilde TCK'nın 2/3. maddesindeki "Suç ve ceza içeren hükümler, kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamaz" hükmünden hareketle burada sorumluluğu genişletici değil dar yorumlamak gerektiği de birlikte değerlendirildiğinde davaya konu trafik kazası sonrası sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından, Adli Tıp raporu, mahkemenin gözlemi ve oluşan başka bir netice bakımından da olay değerlendirildiğinde artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede sanığın mağdur olduğu ve mahkemenin ceza verilmesine yer olmadığına dair uygulamasının da yerinde olduğu düşünüldüğünden tebliğnamenin 2 nolu bozma düşüncesine iştirak edilmemiştir. Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanık A.G. müdafinin eksik incelemeye olay nedeniyle sanığın kusurlu olmadığına ve O yer Cumhuriyet savcısının sanık U.Ö. hakkındaki yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün ONANMASINA, 29.09.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi." (12. C.D.-29.09.2011 T., 2011/1881 E. ve 2011/2020 K. - UYAP)

Yargıtay'ın içtihadına konu olayda her ne kadar sanık da kaza sebebiyle ağır şekilde yaralanmış, söz konusu yaralanması kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmış ise de; tali kusuruyla sebep olduğu kazada, araçta bulunan meslektaşının ölümüne sebebiyet vermesi, meydana gelen ölüm olayının münhasıran kendi ailesi açısından değil, ölenin ailesi bakımından da zararlı bir netice doğurması nedeniyle yüksek mahkemenin, anılan içtihadına katılmıyoruz.

Maddede sözü edilen zarar, maddi nitelikte olabileceği gibi manevi nitelikte de olabilir. Örneğin; 4 yaşındaki çocuğun kibritle oynayarak evi yanmasına sebebiyet vermesi olayında zarar daha ziyade maddi nitelikte iken, meydana gelen bir trafik kazasında eşi ve çocuğunu kaybeden sanık açısından manevi zararın daha ön planda olacağını söylemek mümkündür.

3. Netice Failin Kişisel ve Ailevî Durumu Bakımından Artık Bir Cezanın Verilmesini Gereksiz Kılacak Derecede Mağdur Olmasına Yol Açmalıdır

5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için varlığı gereken son şart, etkinin derecesine ilişkindir. Buna göre, taksirli fiilin meydana getirdiği her netice cezasızlığa yol açmayacak; neticenin, failin kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın verilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerekecektir.³⁵

Maddede belirtilen mağduriyet, hem maddi hem de manevi nitelikte bir mağduriyet olabilir. Hangi mağduriyetin cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacağı somut olaya göre belirlenecektir.³⁶ Hâkim bu husustaki takdirini kullanırken suçlunun ekonomik durumunu, aile yükümlerini, söz gelimi diğer çocukların bakımını göz önünde bulunduracak,³⁷ cezanın verilmesini gereksiz kılacak bir mağduriyetin bulunduğunu belirlemesi durumunda sanık hakkında bu hükmü uygulayacaktır.

Madde gerekçesinde de ifade edildiği üzere, bu fıkranın uygulanabilmesi için fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı netice meydana gelmiş bulunmalıdır; böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir netice de meydana gelmişse fıkra uygulanmayacaktır. Yargıtay uygulaması da bu yöndedir.³⁸

³⁵ KOCA, Mahmut ve ÜZÜLMEZ, İlhan (2010): **a.g.e.**, s.241

³⁶ ÖZBEK, Veli Özer/KANBUR, M. Nihat/BACAŞIZ, Pınar/DOĞAN, Koray ve TEPE, İlker: **a.g.e.**, s.466

³⁷ Madde gerekçesi

³⁸ "5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinde, "taksirle sebebiyet verilen neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması halinde sanığa ceza verilemeyeceği" hükme bağlanarak cezayı ortadan kaldıran şahsi sebep öngörülmüştür. Bu hükmün uygulanabilmesi için, meydana gelen neticenin sanığın mağduriyetine yol açması, bu mağduriyetin sanığın cezalandırılmasını gereksiz kılacak düzeye ulaşması gerekmektedir. Öte yandan, mağduriyet kavramı maddede, "...münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu" ile ilişkilendirilmiştir. Bu itibarla, taksirle sebebiyet verilen neticenin sadece, sanığın bizzat kendisinin veya eşi, anne-babası, çocukları, kardeşleri gibi yakınlarının yahut benzer ilişki oluşturabilecek düzeyde insani bağ ve yakınlığı olan ve aile kavramına dâhil edilmesi mümkün bulunan kişilerin, örneğin; bakıp büyüttiği, birlikte yaşadığı kişilerin mağduriyetine yol açması gerekir. Sanığın kişisel ve ailevî durumu ise hâkim tarafından her olayda ayrıca irdelenmeli, sanığın medeni, sosyal ve ekonomik durumu, aile yapısı ve ilişkileri ile aile bireylerine karşı yükümlükleri değerlendirilerek, taksirli suçta sebebiyet verilen neticenin sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından ceza verilmesini gereksiz kılacak derecede mağduriyete yol açıp açmadığı olgusu bu suretle saptanmalıdır. Temyiz davasına konu olayda, sanık K.P. ile ölen U.P.'nin kardeş oldukları, aynı binada anne ve babalarıyla beraber oturup birlikte tuhafiyecilik yaptıkları, olay günü de kışlık yakacak ihtiyaçlarını sağlamak için babalarının köydeki kavak ağaçlarını kestikleri sırada devrilen gövdenin karşıdaki ağaca çarparak dört parçaya ayrıldığı, parçalardan birinin başına isabet etmesi sonucu U.'nun beyin kanaması nedeniyle öldüğü, sanıktan on yaş büyük olan U.'nun ölümünden sonra altı yaşındaki ikiz çocuklarının ve dul kalan eşinin ekonomik ihtiyaçlarının sanık tarafından karşılanmaya devam

C. Eylemin Bölünmezliği Sorunu

Yargıtay Yüksek 12. Ceza Dairesi, taksirle öldürme suçu yönünden, bir kişinin ölümü ile birlikte bir veya birden fazla kişinin yaralanması ile sonuçlanan olaylarda; keza, taksirle yaralama suçlarında, birden fazla kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan olaylarda, temel cezanın tayininde uygulanacak hükmü belirlerken yaralılar açısından mağdur veya suçtan zarar görenin şikayetçi olup olmamasını dikkate almakta, eylemi bölmektedir. Taksirle öldürme suçu 5237 sayılı TCK'nın 85. maddesinde düzenlenmiştir. Maddenin ilk fıkrasında suçun basit hali, ikinci fıkrasında ise nitelikli hali düzenlenmiştir.

TCK'nın 85. maddesinde göre;

"(1) Taksirle bir insanın ölümüne neden olan kişi, iki yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

---

edildiği, Sosyal Güvenlik Kurumuna olan önemli miktardaki birikmiş borcunun da sanık tarafından üstlenildiği ve taksitle ödenmeye çalışıldığı, taksirli suç nedeniyle ortaya çıkan ölüm neticesinin diğer tüm aile fertleri gibi sanığı da ciddi bir üzüntüye sevk edip mağduriyetine yol açtığı, bu durumun ölenin eşi tarafından da ifade edilip şikayetçi olunmadığı, aile yapısı geçmişte ve halen sürdürdüğü ilişkileri ve yükümlülükleri, yönünden sanığın cezalandırılmasının ölenin eşi ve çocukları bakımından da ayrıca yeni bir mağduriyete yol açacağı bu nedenle de sanığın kişisel ve ailevi mağduriyetinin kendisine ceza verilmesini gereksiz kılacak bir düzeye ulaştığı anlaşıldığından, hakkında ceza verilmesine yer olmadığına" karar verilmesi gerekirken, (5237 sayılı TCK'nın 85/1, 62/1, 51, 53. maddeleri gereğince) mahkûmiyetine hükmedilmesi, Kanuna aykırı." (9.C.D.-30.12.2008 T, 2008/18994 E. ve 2008/14573 K.-UYAP)

"TCK'nın 22/6. maddesinin birinci cümlesinin uygulanabilmesi için taksirle hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesi gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı dikkate alınmadan, meydana gelen kazada katılan sanık D.M.'nin eşi ve çocuklarının yanı sıra ayrıca katılan sanık S.K.'nin de yaralanması nedeniyle TCK'nın 22/6. maddesinin katılan sanık D.M. hakkında uygulanma imkânı bulunmadığı gözetilmeksizin, yazılı şekilde hüküm kurulması..." (12. C.D.-09.01.2013 T, 2012/7715 E. ve 2013/425 K.-UYAP)

"5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için taksirli hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevi durumu bakımından, artık hakkında bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerekmekte olup; katılan sanık B.Ş.'in taksirli hareketi sonunda eşinin öldüğü, diğer araç sürücüsü ve yolcusu birlikte yaralanması nedeniyle anılan maddede öngörülen koşullar oluşmadığı gözetilmeden, 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmesi, Kanuna aykırı, ..." (12. C.D.- 26.03.2012 T, 2011/23414 E. ve 2012/8159 K.-UYAP)

"Sanığın henüz tapu müdürlüğünden resmi olarak devrini almasa da fiilen satın aldığı dairede tadilat işleri yaptırmakta iken, tadilatla kullanılan tiner maddesinin buharlaşarak bulunduğu odada gaz sıkışmasına neden olduğu ve olay günü sanığın ve katılanın bulunduğu odada tiner gazının patlaması ile yangının çıktığı ve sanık ile birlikte katılanın da basit bir tıbbi müdahale ile giderilemeyecek şekilde yaralandığı olayda, sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için, taksirli hareket sonucu neden olunan neticenin münhasıran failin kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmasının gerekli olduğu, olayda sanıktan başka, katılanın da yaralandığının anlaşılması karşısında maddenin uygulanma koşullarının bulunmadığı gözetilmeden yazılı şekilde hüküm tesisi, Bozmayı gerektirmiş..." (12. C.D.-11.07.2012 T, 2011/23690 E. ve 2012/17473 K. -UYAP)

(2) Fiil, birden fazla insanın ölümüne ya da bir veya birden fazla kişinin ölümü ile birlikte bir veya birden fazla kişinin yaralanmasına neden olmuş ise, kişi iki yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

Buna göre maddenin birinci fıkrası;

- Sadece 1 kişinin ölümüyle sonuçlanan,
- Suçun bilinçsiz taksirle işlendiği ve bir kişinin ölümüyle birlikte bir veya birden fazla kişinin yaralanmasının söz konusu olduğu ancak yaralıların olay sebebiyle şikayetçi olmadıkları ya da şikayetten vazgeçtikleri,
- Suçun bilinçli taksirle işlendiği ve bir kişinin ölümüyle birlikte bir veya birden fazla kişinin yaralanmasının söz konusu olduğu, mevcut yaralanmaların TCK'nın 89/1. maddesi kapsamında kaldığı ve tüm yaralıların olay sebebiyle şikayetten vazgeçtikleri, olaylarda uygulama alanı bulmakta iken,

TCK'nın 85/2. maddesi;

- Birden fazla insanın ölümüyle sonuçlanan,
- Birden fazla kişinin ölümü ile birlikte bir veya birden fazla kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan,
- Suçun bilinçsiz taksirle işlendiği hallerde bir kişinin ölümü ve bir ya da birden fazla kişinin yaralanması ile sonuçlanan ve yaralanmanın niteliği ne olursa olsun mağdur veya mağdurlardan en az birinin failden şikayetçi olduğu,
- Suçun bilinçli taksirle işlendiği hallerde, bir kişinin ölümü ve bir ya da birden fazla kişinin yaralanması ile sonuçlanan, mağdur veya mağdurlar şikayetçi olmasalar dahi yaralanmalardan en az birinin TCK'nın 89/2. ya da 89/3. maddesi kapsamında kaldığı, olaylarda uygulama alanı bulmaktadır.

TCK'nın 89. maddesinde düzenlenen taksirle yaralama suçu yönünden de aynı esaslar çerçevesinde değerlendirme yapılarak temel cezanın, maddenin birinci fıkrasına ya da dördüncü fıkrasına göre tayin edilmesi gerektiği belirlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrası;

- ✓ Sadece bir kişinin yaralandığı,
- ✓ Bilinçsiz taksirle işlenen suçta; birden fazla kişinin yaralandığı ancak sadece 1 kişinin olay sebebiyle şikayetçi olduğu,

✓ Bilinçli taksirle işlenen suçta; birden fazla kişinin yaralandığı, TCK'nın 89/1. maddesi kapsamında kalan yaralıların mevcut eylem nedeniyle failden şikayetçi olmadıkları veya sonradan şikayetten vazgeçtikleri, yaralanmasının niteliği ne olursa olsun sadece bir kişinin failden şikayetçi olduğu, olaylarda uygulama alanı bulmakta iken,

TCK'nın 89/4. maddesi;

- Taksirli fiil sebebiyle, birden fazla kişinin yaralandığı ve yaralanmanın niteliği ne olursa olsun en az iki kişinin failden şikayetçi olduğu,
- Suçun bilinçli taksirle işlendiği hallerde; şikayetçi olmasalar bile en az iki kişinin yaralanmasının TCK'nın 89/2. veya 89/3. maddesi kapsamında kaldığı,
- Suçun bilinçli taksirle işlendiği hallerde; en az iki kişinin yaralanması ile sonuçlanan ve yaralanması TCK'nın 89/1. maddesi kapsamında kalan mağdurun failden şikayetçi olduğu; diğer yaralının ise şikayetçi olmasa dahi yaralanmasının TCK'nın 89/2. ya da 89/3. maddesi kapsamında kaldığı, olaylarda uygulama alanı bulmaktadır.

Şahsi cezasızlık sebebi ya da cezada indirim yapılmasını gerektiren nedenin varlığı halinde aynı uygulama ile eylemin bölünebilmesi mümkün müdür? Örneğin; Bursa ilinde öğretmenlik yapan A, yaz tatili için eşi ve çocuklarıyla memleketi olan Adana'ya dönerken, Ankara yakınlarında kendisine el kaldırarak, yol parası bulunmadığını, kendisini Aksaray iline kadar götürmesini rica eden B'ye acıyarak aracına almış, Ankara ili Gölbaşı ilçesi'ni geçtikten sonra yol yapım ve onarım çalışmaları sebebiyle oluşan tozun, görüşünü etkilemesi sebebiyle gece karanlığında fark edemediği C'nin idaresindeki kamyonu arkadan çarpmış, kaza nedeniyle eşi ve kızı olay mahallinde yaşamını kaybetmiş, A hayati tehlike geçirmeksizin basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek, hayat fonksiyonlarına etkisi orta 2 derecede kemik kırığı meydana gelecek şekilde, araçta yolcu olarak bulunan B ise basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde yaralanmış, B, süresi içerisinde verdiği dilekçeyle, mevcut yaralanmasından dolayı sanık A'dan şikayetçi olmuştur.

Bu durumda sanık A hakkında eşi ve çocuğunun ölümü nedeniyle TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca ek kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilerek A'nın, sadece yaralı mağdur B'nin yaralanmasından sorumlu tutularak taksirle yaralama suçundan kamu davası açılmaz mı? Ya da taksirle öldürme suçundan dolayı açılan davada mahkeme, A'nın eşi ve çocuğunun ölümünden dolayı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının varlığından bahisle ceza

verilmesine yer olmadığına hükmederek şikayetçi mağdur B'nin yaralanmasından dolayı sanık A hakkında TCK'nın 89/1. maddesi uyarınca cezalandırma yoluna gidebilir mi? Kazada ölen, sanığın kızı ile yolcu B olsaydı, sanık TCK'nın 85/2. maddesi yerine, TCK'nın 85/1. maddesi uyarınca cezalandırılabilir mi?

TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı netice meydana gelmiş bulunmalıdır; böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir netice de meydana gelmişse, sanık hakkında şahsi cezasızlık nedeni veya cezada indirim yapılmasını gerektiren hükmü uygulanmayacaktır. Örneğimize konu olayda A'nın kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı bir neticenin meydana geldiğinde kuşku yoktur. Ancak TCK'nın 22/6. maddesindeki "Taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa ceza verilmez." şeklindeki düzenlemede, özellikle yer verilen "münhasıran" ibaresinden dolayı, örneğimizde TCK'nın 22/6. maddesi uygulama alanı bulmayacaktır. Zira, A'nın eşi ve çocuğunun ölümü yanında B'nin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla de zararlı bir netice meydana gelmiştir. Sanık A, TCK'nın 85/2. maddesi uyarınca cezalandırılacaktır. Bu durumda eylemler bölünerek A hakkında eşi ve çocuğunun ölümü nedeniyle TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına, C'nin yaralanması sebebiyle A'nın taksirle yaralama suçundan cezalandırılması yoluna da gidilemeyecektir. Yüksek Mahkemenin yerleşik içtihatları bu yöndedir.³⁹

³⁹ "5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için, fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı neticenin meydana gelmiş olması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte söz konusu duruma ilişkin bulunmayan başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı, bu nedenle taksirli eylemden doğan netice bölünerek bir kısmı bakımından ceza verilmesine yer olmadığına, bir kısmı bakımından ise mahkûmiyete karar verilemeyeceği dikkate alınmadan, sanık hakkında eşinin ölümünden dolayı 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza verilmesine yer olmadığına, aynı kazada katılanlar M.A. ve İ.A. ile şikayetçiler İ.S. ve Ü.S.'nin yaralanmasından dolayı 5237 sayılı TCK'nın 89/4. maddesi gereği cezalandırılmasına karar verilmesi, Kanuna aykırı..." (9.C.D.-01.02.2010 T, 2008/10590 E. ve 2010/1270 K.-UYAP)

"Sanığın olay tarihinde yönetimindeki aracı ile tam ve asli kusurlu olarak meydana getirdiği kaza neticesinde, aracında bulunan eşi A. ile torunu E.E.'nin ve araçta yoku olarak bulunan C.'nin ölümüne neden olduğunun anlaşılması karşısında, meydana gelen neticenin ağırlığı ve kusur durumu da gözetilerek, tek olan eylemi nedeni ile 5237 sayılı TCK'nın 85/2. maddesi esas alınmak sureti ile taksirle öldürme suçundan cezalandırılmasına karar verilmesi gerekirken, taksirli hareketi sonucu münhasıran kendisinin kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olması söz konusu bulunmayan sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanamayacağı nazara alınmadan ve tek olan eylemin

Hâkim, bu hallerde sanık hakkındaki cezayı tayin ederken somut olayın özelliklerine göre TCK'nın 61. maddesindeki ölçütleri kullanarak adalet ve hakkaniyete uygun bir ceza tayin edecek ise de, TCK'nın 85. maddesi uyarınca cezanın alt sınırı 2 yıldır. Oysa TCK'nın 89/1. maddesinde öngörülen cezanın alt sınırı 3 aydır. Yukarıdaki örneğimize dönecek olursak B'nin yaralanması basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek niteliktedir. 2 yıl veya takdiri indirim hükmünün uygulanması suretiyle 1 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırılan sanık

---

bölünmesinin de mümkün bulunmadığı gözetilmeden, atılı suçtan dolayı eylemin bölünmesi sureti ile sanık hakkında yazılı şekilde hükümler kurulması, Kanuna aykırı..." (12.C.D.- 13.06.2012 T., 2011/15442 E. ve 2012/14858 K-UYAP)

"TCK'nın 22/6. 1. cümlesinin uygulanabilmesi için taksirle hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı, ayrıca taksirli eylemden doğan neticelerin bölünerek bir kısmı bakımından ceza verilmesine yer olmadığına, bir kısmı bakımından ise mahkûmiyete karar verilemeyeceği dikkate alınmadan, katılan sanık C. Hakkında, H.D.'nin ölümünden dolayı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına, aynı kazada T. ve S.G.'in yaralanmasından dolayı da TCK'nın 89/4. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi, Kanuna aykırı...." (12.C.D.-14.01.2013 T., 2012/6320 E. ve 2013/858 K-UYAP)

"5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için, fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı neticenin meydana gelmiş olması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı, ayrıca taksirli eylemden doğan neticelerin bölünerek bir kısmı bakımından ceza verilmesine yer olmadığına, bir kısmı bakımından ise mahkûmiyete karar verilemeyeceği, bu nedenle katılan sanığın iki kişinin ölümünden sorumlu tutularak 5237 sayılı TCK'nın 85/2. maddesi yerine suç vasfında yanılığa düşülerek anılan maddenin 1. fıkrası uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi..." (9.C.D.- 31.03.2010 T., 2008/10307 E. ve 2010/3764 K-UYAP)

"5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için, fiilden dolayı münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu itibarıyla zararlı neticenin meydana gelmiş olması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı, ayrıca taksirli eylemden doğan neticelerin bölünerek bir kısmı bakımından ceza verilmesine yer olmadığına, bir kısmı bakımından ise mahkûmiyete karar verilemeyeceği dikkate alınmadan, sanık hakkında babasının ölümünden dolayı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına, aynı kazada katılan M.K.'nin yaralanmasından dolayı ise TCK'nın 89/1-2(a,b) maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi, Kanuna aykırı ..." (12.C.D.-27.09.2012 T., 2012/1242 E. ve 2012/20010 K-UYAP)

"5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanabilmesi için taksirli hareket sonucu neden olunan netice, münhasıran failin kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık hakkında bir cezaya hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerekli olup; olayda sanığın taksirli hareketi sonucunda annesi ile birlikte F.S.'nin öldüğü ve katılan N.Ç'nin yaralandığının anlaşılması karşısında; sanığın ceza tayini sırasında taksirle iki kişinin ölümüne ve bir kişinin yaralanmasına neden olma suçundan sorumlu tutulması gerekirken, hükmün gerekçesinde eylem bölünmek suretiyle, meydana gelen sonuç bakımından iki ayrı suç kabul edilerek sanığın annesinin ölümüne neden olması nedeniyle hakkında TCK'nın 22/son maddesinin uygulama koşullarının bulunduğu bahisle ceza uygulaması sırasında değerlendirme dışında tutulması ve kısa kararda sanığın bir kişinin ölümü ve bir kişinin yaralanmasından sorumlu tutulması suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulması, Kanuna aykırı, ..." (12. C.D.- 09.02.2012 T., 2011/18248 E. ve 2012/2359 K-UYAP)

A'nın cezası ile ölüm olayı vukubulmasaydı alacağı 3 ay veya 2 ay 15 gün hapis cezası arasındaki farkın, aile fertlerinin ölümünden kaynaklandığı konusunda kuşku yoktur. Bu durum, bir yandan aile fertlerini kaybetmesinin husule getirdiği acı ve ızdırabı yaşayan sanığın, diğer yandan hapis cezasıyla karşı karşıya kalması, hapis cezası adli para cezasına dönüştürülse bile kaza nedeniyle malvarlığında oluşan eksilme, işini kaybetme, kazanın husule getirdiği psikolojik etki, çalışma gücünü kaybedecek şekilde yaralanma v.s. gibi bir nedenle adli para cezasını ödeyememe durumuyla karşı karşıya kalmasına, acısının bir kat daha artmasına yol açacaktır.

TCK'nın 22/6. maddesinde yapılacak bir değişiklikle madde metninde yer alan "münhasıran" ibaresinin maddeden çıkarılması, keza madde metninde yer alan "ceza verilmez" ibaresinin, "ceza verilmeyebilir" şeklinde değiştirilerek bu konuda hâkime takdir yetkisi tanınmasının,⁴⁰ madde yönünden uygulamada oluşacak tereddütleri ortadan kaldıracacağı gibi, ceza adaleti ve hakkaniyet açısından da bir zorunluluk olduğunu düşünüyoruz.

Maddede yer alan "münhasıran" ibaresinin, metinden çıkarılmasıyla örneğimize konu olayda, eylemin bölünmesinin önündeki engel de kalkarak aile fertlerinin ölümü sebebiyle A hakkında ceza verilmesine yer olmadığına, B'nin yaralanması sebebiyle A'nın TCK'nın 89. maddesi uyarınca cezalandırılması mümkün hale gelecektir.

862

Yargıtay Yüksek 12. Ceza Dairesi, 08.11.2012 Tarih, 2012/8619 Esas ve 2012/23372 Karar sayılı kararına konu olayda, bilinçsiz taksirle kazaya sebebiyet veren, meydana gelen olay neticesinde iki kızını kaybeden, eşinin nitelikli yaralanmasına, katılan sanığın da basit tıbbi müdahale giderilebilir şekilde yaralanmasına sebebiyet veren sanık hakkında, söz konusu olaydaki mağduriyeti ve şikayetçi olan katılan sanıktaki yaralanma derecesini göz önünde bulundurarak TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanma şartlarının oluştuğunu, sanığın 5237 sayılı TCK'nın 85/2, 62/1, 50/1-a, 52/4, 53/6. maddeleri gereğince cezalandırılmasının kanuna aykırı olduğuna hükmederek önemli bir karara imza atmıştır. Anılan kararın öğretilerdeki yansımaları, TCK'nın 22/6. maddesinde yer alan "münhasıran" ibaresi sebebiyle Daire kararının eleştirilmesi yönünde olabilir. Ancak, iki çocuğunu kaybeden ve eşi nitelikli

⁴⁰ ÖZGENÇ, İzzet (2010): **a.g.e.**, s.249; ÖZBEK, Veli Özer/KANBUR, M. Nihat/BACAĞIZ, Pınar/DOĞAN, Koray ve TEPE, İlker(2010): **a.g.e.**, s.466; YARSUVAT, Duygun/BAYRAKTAR, Köksal ve bir kısım öğretim elemanları tarafından hazırlanan "**Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesinin TCK Tasarısı Hakkındaki Görüşleri**", in: **Türk Ceza Kanunu Reformu**, 2. Kitap, makaleler, Görüşler, Raporlar, Ankara, 2004, s.294

derecede yaralanan suçlunun, karşı tarafta oluşan hafif nitelikteki yaralanma nedeniyle en az 1 yıl 8 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasının ceza adaleti ve hakkaniyet ilkeleriyle ne derece bağdaşacağı da tartışma konusudur.

D. Şahsi Cezasızlık Sebebi veya Cezada İndirim Yapılmasını Gerektiren Nedenin Varlığı Halinde Karar

Şahsi cezasızlık sebebi ya da cezada indirim yapılmasını gerektiren nedenin varlığı halinde eylemin bilinçli taksirle gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesine göre şüpheli veya sanık hakkında tesis edilecek karar farklılık arz edecektir.

Ancak önemle belirtmek gerekir ki, burada öncelikli husus, fail bakımından suçun sübuta erip ermediği, olay sebebiyle faile kusur izafe edilip edilemeyeceği konusundaki araştırmadır. Fail hakkında delil yetersizliği, suçu işlemediğinin sabit olması veya olayda taksirinin bulunmaması, v.s. sebeplerle kovuşturmaya yer olmadığına karar verilebilecek veya beraate hükmedilebilecek hallerde şahsi cezasızlık sebebi ya da cezada indirim yapılmasını gerektiren nedenden dolayı değil, anılan sebeplerle kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi veya dava açılmışsa beraate hükmedilmesi gerekmektedir. Suçun sabit görülmesi durumunda, TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanıp uygulanmayacağı tartışma konusu oluşturabilecektir.

"Olay, sanık H.E.'nin ellerindeki siğil (Verruca Vulgaris) için kullandığı ilacı ölen 2,5 yaşındaki Ö.M.'nin içip ölmesinden ibaret olup, ölenin babası olan sanık C.'nin; evde ayrı bir odada misafir olarak kalan ve başkaları tarafından bilinen, devamlı ilaç kullanmasını gerektiren bir hastalığı bulunmayan diğer sanık H.E.'nin ilaç kullanıp kullanmadığını kontrol etme gibi bir basireti göstermesi gerektiğinin kendisinden beklenmesinin; sanık H.E.'nin ise 15 yaşında olup misafir olarak kaldığı evde kendisine tahsis edilen odada kullandığı ilaç şişesini kapatıp sehpa üzerine bırakmaktan ibaret eyleminde, ölen çocuğun odaya girip sehpa üzerindeki ilaç şişesini açarak ilacı içebileceğini düşünmesini beklemenin de sanığın yaşı, sosyal yapısı ve bulunduğu ortam nazara alındığında, hayatın olağan akışına uygun düşmeyeceği bu nedenle de her iki sanığın beraatlerine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde (5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi gereğince sanıklar hakkında ceza tertibine yer olmadığına) hüküm tesisi, Kanuna aykırı..." (9.C.D.-05.11.2008T., 2008/5242 E. ve 2008/11946 K.-UYAP)

"Dosya içeriğine göre; Sağrıca köyü Kunduk mezrasında ikamet eden sanığın, ev işlerini yaptığı sırada, dışarıda oynamakta olan 10.08.2005 doğumlu kızı N.'nin, üzeri açık, kapısı bulunmayan, etrafına taş dizilmiş, tuvalet olarak

kullanılan yerdeki 40x40 cm genişliğindeki foseptik çukuruna düşerek ciğerlerinin pis suyla dolup, solunum durması neticesinde öldüğü olayda; ölenin yaşı dikkate alındığında, sanığın bakım ve gözetim sorumluluğunu yerine getirmemekle kusurlu bulunduğu; ancak, meydana gelen neticenin münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığından, sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 22/6 ve 5271 sayılı CMK'nın 223/4. maddeleri gereğince ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerekirken, yasal ve yeterli olmayan gerekçelerle, sanığın beraatine karar verilmesi, Bozmayı gerektirmiş..." (12. C.D.-24.04.2012 T., 2011/18701 E. ve 2012/10699 K.-UYAP)

1. Bilinçsiz Taksir Durumunda

a. Soruşturma Safhasında

Şüpheli tarafından işlenen taksirli suçta, kamu davası açılmasını gerektirir yeterli şüphe mevcut ve şahsi cezasızlık sebebi varsa, soruşturma aşamasında Cumhuriyet savcısı tarafından "Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar" verilecektir. Bu karar kesin olup itiraza tabi değildir.

864

CMK'nın 171/1. maddesine göre; "Cezayı kaldıran şahsî sebep olarak etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasını gerektiren koşulların ya da şahsî cezasızlık sebebinin varlığı halinde, Cumhuriyet savcısı kovuşturmaya yer olmadığı kararı verebilir." Kovuşturmaya yer olmadığına dair karara karşı itiraz usulünü düzenleyen CMK'nın 173. maddesinde, 5. fıkra olarak düzenlenen "Cumhuriyet savcısının kamu davasının açılmaması hususunda takdir yetkisini kullandığı hâllerde bu madde hükmü uygulanmaz." şeklindeki düzenleme karşısında, şahsi cezasızlık sebebinin varlığı nedeniyle Cumhuriyet savcısı tarafından verilecek kovuşturmaya yer olmadığına dair karar, ilgililere bilgi amaçlı olarak tebliğ edilecek ancak karar kesin olduğundan bu karara karşı itiraz yoluna başvurulamayacaktır. Bu nedenle, örneğin; taksirle öldürme suçunda ölen ile sanık arasındaki yakınlık ilişkisi dikkatle irdelenmeli, taraflar arasında sıkı bir bağın bulunmadığı, ölüm olayının sanıkta artık bir cezaya hükmedilmesini gerektirmeyecek derecede mağduriyet oluşturmadığı veya buna dair bir kuşkunun bulunduğu hallerde, dosyanın kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlar sonuçlandırılmasından kaçınılmalı; ancak diğer taraftan TCK'nın 22/6. maddesindeki şartların gerçekleştiğininin su götürmez şekilde bariz olduğu hallerde, mesela; trafik kazası sonucu, babanın, kendi çocuğunun ölümüne sebebiyet verdiği hallerde ise, ailenin daha fazla mağduriyet yaşamaması, acılarının tazeleneneceği bir olguyla tekrar yüzyüze gelmemeleri

konusunda özenli davranılarak evrak, kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararlar sonuçlandırılmalıdır.

b. Kovuşturma Safhasında

Bilinçsiz taksirle işlenen eylemlerde şahsi cezasızlık sebebinin varlığı halinde, suçu sabit görülen sanık hakkında ceza tayin edilmeyecek, şahsi cezasızlık sebebinin varlığı nedeniyle TCK'nın 22/6. ve CMK'nın 223/4-b maddesi gereğince "Ceza Verilmesine Yer Olmadığı" na hükmedilecektir.

"Oluşa ve dosya içeriğine göre, ölenin, sanığın oğlu olması nedeniyle oluşan netice münhasıran kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açtığından, sanık hakkında TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmekle yetinilmesi gerekirken, ayrıca sanık hakkında hem ceza, hem erteleme hem de ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmek suretiyle hükümde çelişki yaratılması, kanuna aykırı..." (12. C.D.-08.02.2012 T., 2011/18154 E. ve 2012/2311 K.-UYAP)

2. Bilinçli Taksirin Varlığı Durumunda

a. Soruşturma Safhasında

Şüpheli, mevcut eylemini bilinçli taksirle gerçekleştirmişse ve hakkında kamu davası açılmasını gerektirir yeterli şüphe varsa, TCK'nın 22/6. maddesi son cümlesindeki düzenleme gereği şüpheli hakkında kamu davası açılacaktır. TCK'nın 22/6. maddesi, bilinçli taksir halinde şahsi cezasızlık sebebi değil, cezada indirim yapılmasını gerektiren bir neden olduğundan bu halde Cumhuriyet savcısı, TCK'nın 22/6. maddesine dayanarak kovuşturmayaya yer olmadığına karar veremeyecektir.

b. Kovuşturma Safhasında

Bu halde sanık hakkında ceza verilmesine yer olmadığına hükmedilemeyeceğinden, taksirli suç nedeniyle, TCK'nın ilgili maddesi uyarınca temel ceza belirlenecek, temel ceza üzerinden TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca Kanunda öngörülen oranda indirim yapılacak daha sonra TCK'nın 61. maddesinde belirtilen sıralamaya uygun olarak arttırım ve indirim nedenleri uygulanacaktır.

Burada dikkat edilmesi gereken iki önemli husustan, ilki; bilinçli taksirin bulunduğu hallerde, yaralanmalar TCK'nın 89/1. kapsamında değilse, yani

yaralanma nitelikli ise mağdur ya da suçtan zarar görenin şikayeti olmasa dahi sanığın cezalandırılabilmesidir.

"Mahkemece katılan sanık H.D. hakkında 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi gereğince ceza tayinine yer olmadığına karar verilmiş ise de; TCK'nın 22/6. maddesi 1. cümlesinin uygulanabilmesi için taksirle hareket sonucu neden olunan neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerektiği, böyle bir netice ile birlikte başka bir neticenin de meydana gelmiş olması halinde anılan fıkra ile uygulama yapılamayacağı, olay günü katılan sanığın yönetimindeki aracıyla ışık kontrollü kavşakta ışık ihlali yaparak kavşağa girmesi ve yeşil ışıkta kavşağa giren M.T.'nin aracına çarpması sonucunda meydana gelen kazada bilinçli taksirin unsurlarının oluştuğu, katılan sanığın eşinin öldüğü ayrıca 3 kişinin yaralandığı ve şikayetlerinin bulunmadığı ancak yaralananlardan mağdur B.Y'nin vücudunda kemik kırığı oluşacak şekilde yaralandığı 5237 sayılı TCK'nın 89/5. maddesi gereğince eylemin bilinçli taksirle meydana gelmesi nedeniyle nitelikli yaralanmada şikayet aranmayacağı gözetilmeden ve katılan sanığın 5237 sayılı TCK'nın 85/2, 22/3, 22/6. maddeleri ile cezalandırılması gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması ..." (12. C.D.-03.10.2012 T., 2012/733 E. ve 2012/20665 K.-UYAP)

İkinci husus ise, cezanın belirlenmesi sırasında TCK'nın 61. maddesinde belirtilen sıralamaya uygun hareket edilmesidir. Buna göre, bilinçli taksirin bulunduğu hallerde; temel ceza belirlendikten sonra, TCK'nın 22/3. maddesi uyarınca arttırım yapılacak, varsa TCK'nın 89/2. maddesindeki nitelikli hallerin tatbik edilerek ceza arttırılacak, sonra, varsa yaş küçüklüğü, akıl hastalığı sebebiyle indirim uygulanacak, daha sonra TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca indirim yapılacak, son olarak, varsa takdiri indirim nedenleri uygulanarak netice ceza belirlenecektir.

"Taksirle ölüme neden olma suçundan tayin olunan temel cezanın önce bilinçli taksir nedeniyle 5237 sayılı Kanunun 22/3. maddesi gereğince arttırılması bulunan netice üzerinden aynı Kanunun 22/6. maddesi gereğince indirim yapılarak sonuç cezanın belirlenmesi gerektiğinin gözetilmemesi ..." (12.C.D.-31.01.2012 T., 2011/17370 E. ve 2012/1608 K.-UYAP)

"Sanığın eylemi neticesinde, mağdurun organlarından birinin işlevini yitirecek şekilde yaralandığı olayda, sanık hakkında mahkûmiyet hükmü kurulurken, 5237 sayılı TCK'nın 61/2. maddesi gereğince temel cezadan önce bilinçli taksir nedeniyle arttırım yapılması gerekirken, hataya düşülerek 5237 satılı TCK'nın

89/3-b maddesi gereğince artırım yapıldıktan sonra, bilinçli taksir hükümlerinin uygulanması, sonuç cezaya etkili görülmediğinden bozma nedeni yapılmamıştır." (12.C.D.-21.03.2013 T., 2013/2242 E. ve 2013/7039 K.-UYAP)

Şartları bulunmasına rağmen mahkemenin herhangi bir değerlendirme yapmayarak, TCK'nın 22/6. maddesinin uygulanması konusunda olumlu veya olumsuz bir karar vermemesi, Yüksek Mahkemece bozma nedeni yapılmaktadır.

SONUÇ

5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesinde, "Taksirle sebebiyet verilen neticenin, münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması halinde sanığa ceza verilemeyeceği" hükme bağlanmıştır. Failin, maddede düzenlenen şahsi cezasızlık sebebi veya cezayı hafifleten nedenden yararlanabilmesi için; suçun taksirle işlenen bir suç olması, taksirli fiilden dolayı münhasıran kişisel ve ailevî durum itibarıyla zararlı bir neticenin meydana gelmiş bulunması ve meydana gelen neticenin, failin kişisel ve ailevî durumu bakımından artık bir cezanın verilmesinin gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açması gerekmektedir. Fiilin basit taksirle işlenmesi durumunda fail hakkında, mevcut eylem nedeniyle ceza verilmesine yer olmadığına hükmedilirken, fiilin bilinçli taksirle işlenmesi durumunda fail cezalandırılmakta ancak 5237 sayılı TCK'nın 22/6. maddesi uyarınca hâkime, fail hakkında tayin olunan cezada indirim yapabileceği olanağı verilmektedir.

TCK'nın 22/6. maddesi kapsamındaki mağduriyet, "Münhasıran sanığın kişisel ve ailevî durumu" ile ilişkilendirildiğinden, sanığın kişisel ve ailevî durumu, hâkim tarafından her olayda ayrıca irdelenerek, sanığın medeni, sosyal ve ekonomik durumu, aile yapısı ve ilişkileri ile aile bireylerine karşı yükümlükleri değerlendirilerek, taksirli suçta sebebiyet verilen neticenin sanığın kişisel ve ailevî durumu bakımından ceza verilmesini gereksiz kılacak derecede mağduriyete yol açıp açmadığı bu suretle tespit edilecek; akrabalık ya da TMK anlamında evlilik ilişkisinden ziyade, olaysal değerlendirme yapılarak ve somut olayın özellikleri göz önünde bulundurularak sanık ile mağdur veya suçtan zarar gören arasındaki kişisel ilişki, olay sebebiyle sanığın acı ve ızdırap duyup duymadığı, meydana gelen neticenin bizatihi sanık ya da ailesi açısından mağduriyete yol açıp açmadığı gözetilecektir.

Taksirli suçlarda uygulama alanı bulan TCK'nın 22/6. maddesindeki şahsi cezasızlık sebebi veya cezada indirim yapılmasını gerektiren nedenin uygulanmasında, madde metninde yer alan "ve" bağlacı sebebiyle mağduriyetin

sadece kişisel olması, söz konusu fıkranın uygulanması açısından yeterli olmamakta, bunun aynı zamanda ailevî nitelikte olması da aranmaktadır. Maddede belirtilen "münhasıran" ibaresi, hükmün dar yorumlanmasına, "ceza verilmez" ibaresi ise hâkimin konuya ilişkin takdir yetkisinin sınırlanması sonucunu doğurmaktadır. Bu itibarla maddede yapılacak bir değişiklikle hükmün uygulanması konusunda hâkime takdir yetkisi verilmesi, maddenin uygulanma şartlarının tereddüte yer vermeyecek bir açıklıkla belirlenmesinde zorunluluk görülmektedir.

KAYNAKÇA

Apaydın, Cengiz: Açıklamalı-İçtihatlı-Uygulamalı 2011 Yılı Yargıtay Kararları Işığında Taksirle Yaralama Taksirle Öldürme ve Kastla İnsan Öldürme Suçları (Baskı yeri ve yılına ait bilgi yok), s.265

Centel, Nur/Zafer, Hamide/Çakmut, Özlem: Türk Ceza Hukukuna Giriş, İstanbul, Ekim 2010

Erem, Faruk: Ümanist Doktrin Açısından Türk Ceza Hukuku, C.I, Genel Hükümler , Ankara, 1973

Hakeri, Hakan: Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2009

Hilgendorf, Eric/Ünver, Yener: Alman-Türk Karşılaştırmalı Ceza Hukuku, İstanbul, 2010

İçel, Kayhan: "Hürriyeti Bağlayıcı Cezalara Seçenek Olan Müesseselerdeki Gelişmeler ve Türk Ceza Sisteminin Bu Yönden Değerlendirilmesi" TCK'nın 50 Yılı ve Geleceği Sempozyumu (22-26 Mart 1976), İstanbul, 1977

Kaymaz, Seydi: 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Taksirle Adam Öldürme ve Yaralama Suçları, Ankara, 2006

Keskin, O. Kadri: Tedbirsizlik ve Dikkatsizlikle Ölümüne ve Yaralamaya Sebebiyet, Ankara, 1991

Koca, Mahmut ve Üzülmez, İlhan: Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2010

Meran, Necati (2008): Yeni Türk Ceza Kanununda Kişilere Karşı Suçlar (Madde 81-124), Ankara, 2008

Özbek, Veli Özer/Kanbur, M. Nihat/Bacaksız, Pınar/Doğan, Koray/Tepe, İlker: Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2010

Özen, Muharrem: "TCK'nda Taksir", in: HILGENDORF, Eric ve ÜNVER, Yener: Alman-Türk Karşılaştırmalı Ceza Hukuku, İstanbul, 2010

Özgenç, İzzet: Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2010, s.249

Sokullu – Akıncı, Füsun: "Ceza Hukukunda Kusurluluk" Ceza Hukuku Günleri, İstanbul, 1998

Taner, Tahir: Ceza Hukuku Umumi Kısım, İstanbul, 1953

Yarsuvat, Duygun/Bayraktar, Köksal ve bir kısım öğretim elemanları tarafından hazırlanan "Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesinin TCK Tasarısı Hakkındaki Görüşleri", in: Türk Ceza Kanunu Reformu, 2. Kitap, makaleler, Görüşler, Raporlar, Ankara, 2004